

InterogaTIFF

Regizorul Daisuke Miyazaki, în Competiție cu *Sfârșitul nopții*, despre viața de tânăr regizor japonez și filmele cu bugete minuscule.

»Pagina 3



InterogaTIFF

Ana Ularu, câștigătoarea Shooting Stars la Berlinale și membră a Juriului.

»Pagina 5



Must see

În premieră mondială: *Nicio victimă*.

»Pagina 14

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#2

Sâmbătă, 2 iunie, 2012

www.tiff.ro | www.tiff.tv

 FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

EDIȚIA 11, 1-10 Iunie 2012
CLUJ-NAPOCA



English Pages: 12 - 13

Piața Unirii: Șoferul de taxi

Pentru mulți, cel mai de impact film al epocii „de aur” a cinematografului yankeu. Și exemplificarea perfectă și definitivă a ceea ce ne place, recunoașteți, să numim COȘMARUL AMERICAN.

Perceput la vremea lansării drept un studiu visceral despre singurătate și nebunie, *Taxi Driver* este, după trei decenii, mai puțin fantezie morbidă sau portret al iadului pe pământ și mai mult o necropsie a unei societăți infinit mai alienate astăzi decât atunci. „Listen, you fuckers, you screwheads. Here is a man who would not take it anymore...” De la primul cadru, când taxiul apare amenințător, dintr-un val de fum, acompaniat de poate cea mai subversiv/zguduitoare temă compusă vreodată de compozitorul favorit al lui Hitchcock, Bernard Herrmann, și până la secvența finală, când Travis are senzația că se vede pe sine în oglinda retrovizoare, efect subliniat tot de un acord „herrmannian”, de data asta inversat, filmul lui Scorsese lovește fără milă în (sub)conștientul spectatorului, incapabil să-și dea seama ce (și unde) îl doare. Îl doare pentru că Travis Bickle suntem toți, pentru că lumea a involuat continuu, pentru



că infernul personal e, fatalmente, mult mai aproape decât împărăția lui Hades. Și pentru că (și aici se află, formidabil și incontestabil, geniul scenaristului, al regizorului și al actorului) *Taxi Driver* e un film care reușește, pervers, să te facă nu numai să empatizezi cu personajul principal ci și, oroare!, să te identifice pe alocuri cu el. Or, Travis Bickle nici măcar nu poate fi considerat anti-erou – este una dintre cele mai respingătoare ființe întâl-

nite vreodată la cinema, un om auto-condamnat de rasism (negrii nu sunt nici măcar niggers, ci spooks), incultură (deși vizavi rulează un Clint Eastwood, el își duce partenera la un film porno) și instincte sub-primare; un om care hotărăște că va ucide pentru că atât e în stare să hotărăască; în fine, un om care va ucide, asemeni lui Ethan Edwards din *The Searchers*, din dorința de a salva un suflet care nici măcar nu vrea să fie salvat. Dubla (de fapt tri-

pla) ironie din final a fost interpretată de unii drept visul vindicativ al unui muribund, drept o fantezie bolnavă în ton cu măcelul cathartic care o precede – mi se pare infinit mai înfricoșătoare ipoteza, susținută și de extraordinarul montaj suspomenit, conform căreia Travis Bickle continuă să bântuie noaptea new-yorkeză, singur. Singur.

„Listen, you fuckers, you screwheads. Here is a man... who would not take it anymore. A man

who stood up against the scum, the cunts, the dogs, the filth, the shit. Here is someone... who stood up.” Așadar – cei care (încă) n-au văzut *Taxi Driver* să facă bine și să-l vadă astăzi. Iar cei care l-au văzut, demult, și care cred că le va aduce aminte de vremile când schimbam casete cojite la colț de stradă, să încerce să-l revadă. Tot astăzi. S-ar putea să le înghețe sângele în vine.

Andrei Crețulescu

Cinematografele TIFF

- **FLORIN PIERSIC**
P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11, 0264 530 521
- **ARTA**
Str. Universității, nr. 3
- **VICTORIA**
B-dul Eroilor, nr. 51, 0264 333 083
- **MĂRĂȘTI**
str. Aurel Vlaicu, nr. 3
(în spatele stației "Arte Plastice")
- **ODEON CINEPLEX**
(în incinta Polus Center), 0264 - 202 000
- **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3, 0264 598 024
- **URSUS OPEN AIR**
(Piața Unirii)
- **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
str. I.C. Brătianu, nr. 22, 0264 598 551
- **MĂNĂȘTUR OPEN AIR**
(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)
- **MARTY CAFE**
Victor Babeș 39
- **Galerie Muzeul de Artă**
Piața Unirii 30
- **BOILER CLUB**
Henri Barbusse 59-61
- **Casa TIFF**
Str. Universității, nr. 6, 0264 207 070

100% Stanley Kubrick

Kubrick în cinema-uri



Barry Lyndon

Ocazie nesperată pentru cinefili dar și un bun start pentru cei mai puțin cunoscuți: integrala operelor filmate de către marele Stanley Kubrick. Regizorul fetiș al multor alți regizori de prestigiu și calibru. Perfectionist de geniu vecin cu demența (capabil să turneze chiar și 40 de duble). Intelectual semnatar al unora dintre cele mai apreciate ecranizări. *Auteur* deloc speriat de controversă, dificultăți și lungimi. Cu un palmares impresionant de texte, subtexte și pretexte pulsând de sexualități nonconformiste și demențe violente. Azi, patru filme pe cât de diferite pe atât de feledele principiilor lui Kubrick trasează un itinerariu stilistic de peste 3 decenii. De la noir-ul suspect de naturalist (*Killer's Kiss*) și deglorificarea feroce a războiului (*Paths of Glory*) din

deceniul 5, până la filmul de epocă din deceniul 7 (*Barry Lyndon*) și ceealtă portretizare fără menajamente și compromisuri a armatei, cu militarii și modurile ei de distrugere a individului dinspre finalul deceniului 8 *Full Metal Jacket*. Filmul care are cele mai multe de câștigat dintr-o vizionare în cinema este, fără îndoială, *Barry Lyndon*. Cu lungime de maraton (3 ore) și o splendoare statică demnă de picturile lui Watteau și Poussin, ecranizarea romanului lui W.M. Thackeray are lentoarea hipnotică a ritmurilor vieților și ritualelor nobiliare ale secolelor trecute. Mai are și o textură cu totul aparte, dată de lumina venită din sfeșnice și candelabre (pentru captarea căreia Kubrick a apelat la opticienii NASA).

Cristi Mărculescu

Aperitiff

- | | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------|
| Redactor șef:
Laura Popescu | Elena Gangan
Iulia Valeri Matcovschi
Cătălin Mesaru
Andra-Daria Szasz |
| Redactor șef adjunct
Mark Racz | Fotografi:
Vlad Gherman
Razvan Șut |
| Redactori:
Anca Grădinaru
Cristi Mărculescu
Radu Meza
Raluca Bugnar
Monica Felea | Graphic design:
Carmen Gociu
Andrei Pastuhov |
| Pagina de engleză:
Martin Blaney
Jay Weissberg
David Robinson | Ilustrație:
Matei Branea |
| Reporteri:
Oana Moisil
Ion Indolean | Distribuție:
Ionuț Husti |
| | Tipărit la:
Media Pro |

Evenimente la CASA TIFF

Sâmbătă 2.06

21.30 – Live set Rodion G.A. (unii dintre primii muzicieni români avangardiști ai muzicii electronice) urmat de proiecție specială *Vampyr* (1932, Carl Th. Dreyer), acompaniat de Morphosis (Liban)

Duminică 3.06

18:10 Dezbateri Filmul și politica
23:00 Jazz Concert - Contemporary Noise Sextet (Polonia)

Marti 5.06

22:00 Jazz Concert - Nils Petter Molvaer Trio (Norvegia)

Miercuri 6.06

21:30 Competiția locală - proiecția filmelor câștigătoare, decernarea premiilor & petrecere

Joi 7.06

21:45 proiecție specială *Vampyr* (1932, Carl Th. Dreyer) acompaniat live de Steven Severin (Marea Britanie), membru fondator al popularei trupe Siouxsie and the Banshees.

ESENȚIAL! CASA TIFF E DESCHISĂ NOAPTEA PÂNĂ LA PLECAREA ULTIMULUI CLIENT.

Astăzi la TIFF Art

13:00 Vernisaj expoziție de fotografie – "Joy of Living in Săpânța" de Alisa Tarciniu, Andreea Aron și Iulian Ignat.
17:30 Vernisaj Expoziția de fotografie CUBA CONTINUĂ – de

Cosmin Bumbuț și lansarea cărții de Elena Stancu și Cosmin Bumbuț.
21. 30 MANDINGA LIVE CINEMA – special performance, film & concert live.
De la 10.00 Film Y pentru familii.

TIFF la cald

S-a dat startul celor zece „zile, seri și nopți sălbatice”



Foto: Vlad Gherman

Mihai Chirilov, directorul artistic TIFF, a urât publicului multe zile, seri și nopți sălbatice anul acesta la TIFF. Deschiderea celei de-a XI-a ediții TIFF a început cu emoții și semne bune. Dacă la ora 20.00 ploaia părea să îi sperie pe invitații și cinefilii care se adăposteau sub umbrele și pelerine, curcubeul răsărit de după Primăria orașului anunța un cer senin și o deschidere conform planului. În ciuda vremii care s-a jucat cu noi, peste 1500 de spectatori de toate vârstele s-au adunat în Piața Unirii, cu atât mai mult cu cât "după ploaie ies melcii", așa cum directorul festivalului, Tudor Giurgiu, de data aceasta și în calitate de regizor, a spus pe scenă. Discursurile de început de festival au fost urmate de proiecția, în prezența actorilor, a scurtmetrajului *Superman, Spiderman sau Batman*, o dovadă a potențialului pe care Clujul îl oferă pentru producția de film din România. Surpiza serii a fost concertul oferit de orchestra clujeană Notes & Ties, care a interpretat fragmente muzicale din filme celebre, precum *Indi-*

ana Jones și *Star Wars*. O abordare proaspătă, o reformulare a concertului simfonic ca prilej și de întâlnire, susținută de o orchestră tânără și entuziastă. Ne-am bucurat de premiera în România, la 110 ani de la prima sa proiecție, a capodoperei lui Georges Méliès, *Călătorie spre lună*, în versiunea color restaurată. Filmul este primul *fantasy* al tuturor timpurilor, cu imaginile pictate manual, cu șarmul și nostalgia vremurilor de început ale cinematografului. Seara s-a încheiat cu o altă premieră, proiecția comediei *Despre oameni și melci*, în regia lui Tudor Giurgiu, o istorie amuzantă, inspirată de întâmplări reale. Pe covorul roșu, la Gala de deschidere, au fost prezenți actorii Monica Birlădeanu, Andi Vasluiuanu, Dorrel Vișan, Andreea Bibiri, Ovidiu Crișan, Albert Dima, scenaristul Ionuț Teianu, directorul de imagine Vivi Drăgan Vasile, scenograful Csaba Damokos, alături de regizorul Tudor Giurgiu și producătoarea Oana Giurgiu.

Monica Felea

OMULAN 2 COMEDY BY MATEI BRANEA



Realitatea augmentată

TIFFarii primesc anul acesta o mână de ajutor din partea festivalului pentru a putea vedea și mai multe filme, pentru a putea participa la și mai multe evenimente, pentru a fi și mai conectați la TIFF. Aplicația de realitate augmentată TIFF, dezvoltată pe platforma Layar, va permite oricărui tiffar cu smartphone (iPhone/ Android/ Blackberry/ Symbian) să vadă locațiile TIFF din oraș sau din vecinătate, ce se desfășoară în momentul respectiv în acele locații sau programul zilei și, mai ales, cât de departe sunt și cum le poate găsi. Totul este "proiectat" live peste ceea ce "vede" camera smartphone-ului, oferind celui care-l utilizează capacitatea de a accesa mai repede informații legate de TIFF.

Cu aplicația gratuită Layar scanezi (faci o poză la) oricare dintre posterele oficiale TIFF sau pur și simplu logo-ul TIFF. Se va încărca automat realitatea augmentată TIFF care va proiecta

live unul dintre spoturile oficiale. Apoi trebuie doar să orientezi camera smartphone-ului spre diferite zone din oraș/ din centru pentru a vedea ce se petrece în locațiile TIFF, sau ce proiecții rulează la cinematografele din festival. Cu o atingere a oricărei locații TIFF, poți să afli și mai multe informații sau să mergi direct pe site-ul mobil m.tiff.ro sau chiar să cumperi bilete la concertele TIFF direct de pe telefon.

Raza standard pe care acționează aplicația este 1,5 km dar poate fi modificată.

În plus, tot mulțumită realității augmentate, AperiTIFF va oferi în premieră (pe lângă informații/ cronici de film) și trailere care vor rula automat când camera smartphone-ului va încadra prima pagină din AperiTIFF.

Acolo unde găsești stickere cu logo-ul "View with Layar" înseamnă că în realitatea augmentată te așteaptă informații în plus/trailere/știri legate de TIFF.

Nu rata

Jazz Concert - Contemporary Noise Sextet (3 iunie, ora.22, Casa TIFF) – 20 lei.

TIFF MUSIC NIGHT (4 iunie, ora 21.30, Fabrica Flacăra) – 40 lei în avans; 50 lei înainte de concert.

Jazz Concert - Nils Petter Molvaer Trio (5 iunie, ora 22:00, Casa TIFF) – 20 lei

CONCERT LAIBACH (6 iunie, ora. 23.45, Hotel Continental) – 15 lei
Proiecție IRON SKY (6 iunie, 21.45, Ursus Open Air) + Concert LAIBACH (6 iunie, ora. 23.45, Hotel Continental) – 20 de lei

Promoții!
TIFF Music Night: La 3 bilete cumpărate primești un bilet gratis! Ofertă valabilă până pe 4 iunie 2012.

Concertele de Jazz: 1 bilet îți aduce o băutură gratis la barul Casa TIFF: 1 bere/ 1 pahar de vin/1 shot de Jägermeister.

InterogaTIFF

Competiție: Daisuke Miyazaki, regizor Sfârșitul nopții

Acest prim film are influențe noir. Care au fost influențele tale? Am avut ca sursă de inspirație cinema-ul american al anilor '40-'50, o perioadă în care cineștii aveau la dispoziție foarte puțini bani. E același lucru azi, în Japonia, unde regizorii tineri nu au la dispoziție banii necesari pentru a face cinema. Am fost influențat în special de Jack Turner (n. red. pseudonimul lui Jaques Tourneur) și al său *Out of the past* (1947), cu Robert Mitchum. De asemenea, mi-a plăcut și m-a influențat *Big Heat* (r. Fritz Lang, 1953). De asemenea, am fost influențat de literatura lui Lev Tolstoi și Feodor Dostoievski.

Influențele tale sunt, așadar, în mare parte din cinema-ul străin. Ce ai vrut să spui cu filmul tău despre societatea japoneză? Lumea vestică are o impresie idealizată despre Japonia, cum că oamenii ar fi înstăriți și mulțumiți de viața lor. De fapt, oamenii se mulțumesc doar să supraviețuiască și au un atitudine nihilistă și depresivă, mai ales în cazul tinerilor, care trăiesc fără țintă. Mulți dintre ei sunt *hikikomori* (n.red.: fenomen în rândul tinerilor: indivizi care trăiesc închiși în cameră, fără să iasă nicăieri, nici măcar să mănânce, sprijiniți în totalitate de părinți care le aduc până și mâncarea la ușă) și am vrut să combin acest stil de viață cu estetica noir pentru a spune ceva despre lumea din care vin. Nu există filme făcute

recent în Japonia care să arate și să vorbească despre asta. Cele mai multe filme sunt din categoria J-pop (Japanese Pop), care sunt producții foarte comerciale și care nu abordează niciuna dintre problemele reale ale societății japoneze.

Filmul tău a fost realizat fără buget, practic. Ce probleme ai întâmpinat în timpul producției? Am folosit un echipament de sunet foarte scump, care în timpul filmărilor a căzut în apă și s-a defectat. Practic, echipamentul costă mult mai mult decât tot bugetul filmului, și, pentru a-l plăti, a trebuit să lucrez pe gratis. De fapt, după ce mă întorc în Japonia, după TIFF, va trebui să lucrez în continuare pentru asta. Apoi, pentru că aveam în jur de 15-20 de oameni care lucrau pe platou, am cumpărat mâncare foarte ieftină, iar cei mai mulți dintre ei

au făcut toxinfecție alimentară. În timpul filmărilor, mulți trebuiau să se oprească și să meargă la baie; la fel am pățit și eu, dar am mers mai departe și am terminat filmul. Acestea sunt condițiile generale din cinematografia japoneză în momentul asta... Filmul meu a fost făcut în nouă zile, o durată destul de îndelungată pentru un film cu un buget atât de mic. Filme asemănătoare sunt realizate de obicei în trei, patru zile.

Ce vei face mai departe? Următorul meu film va fi realizat, în mod ideal, în două locații, Tokyo și Fukushima, destul de aproape de zona în care a avut loc cutremurul din 2011. Povestea e despre copiii din zona Fukushima, care fură bani pentru rudele lor mai în vârstă, care au venituri destul de reduse. Voi încerca să adun un buget din Japonia și Statele Unite și sper că voi avea un buget ceva mai mare ca acum, pentru că e o realitate faptul că un buget mai mare poate să însemne și o calitate sporită a filmului, dacă proiectul e pe mâini bune.

Au consemnat Raluca Bugnar și Mark Racz

Open Mic Show @ TIFF Art

7 ȘI 9 Iunie 2012

Ai talent, vrei să te afirmi? Vrei să evoluezi pe scenă și nu ai găsit locul potrivit?

Te așteptăm să faci ce îți place - să cânti, să ne zici un banc, sau mai multe :-), să rostești un monolog, sau să faci orice altceva... Să

ne surprinzi cu performanța ta artistică. TIFF îți dă ocazia, o scenă și un microfon, tu vii cu performance-ul și susținătorii!

Program / sâmbătă / 2 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 - 97'
Moartea unui supererou / Death of a Superhero
Germania, Irlanda; Ian Fitzgibbon; EducaTIFF [1R1]

13:00 - 118'
O viață simplă / A Simple Life
Hong Kong
Ann Hui; Supernova [1R2]

15:30 - 101'
Frumoasa adormită / Sleeping Beauty
Australia; Julia Leigh; Focus Australia [1R3]

17:30 - 93'
Rățiunea Kirei: o poveste de dragoste / Kira's Reason: A Love Story
Danemarca; Ole Christian Madsen; 3X3 [1R4]

19:30 - 122'
Diaz / Diaz: Don't Clean Up This Blood
Italia, România, Franța
Daniele Vicari; Fără Limită [1R5]

22:15 - 184'
Barry Lyndon
Marea Britanie, Statele Unite; Stanley Kubrick; 100% Stanley Kubrick [1R6]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 67'
Killer's Kiss / Sărutul ucigașului
Statele Unite
8' - Flying Padre
12' - Day of the Fight
Stanley Kubrick; 100% Stanley Kubrick [1V1]

12:30 - 111'
Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje II / Romanian Shorts: Short Films II
România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [1V2]

15:00 - 87'
Lumina din ochii ei / The Light in Her Eyes
Statele Unite, Siria; Julia Meltzer, Laura Nix; Oameni și Zei [1V3]

17:30 - 96'
Oslo, 31 august / Oslo, August 31st
Norvegia; August Joachim Trier, Competiție
10' Abandoned
Statele Unite, Mexic; Umbre scurtmetraje [1V4]

20:00 - 101'
Călugărul / Le moine
Spania, Franța; Dominik Moll; Oameni și Zei [1V5]

22:00 - 79'
Sfârșitul nopții / End of the Night
Japonia; Daisuke Miyazaki, Competiție
18' Suffer
Canada; Umbre scurtmetraje [1V6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
16:00 - 87'
Cărările gloriei / Paths of Glory
Statele Unite; Stanley Kubrick; 100% Stanley Kubrick [1C1]

18:00 - 144'
Marley
Statele Unite, Marea Britanie; Kevin Macdonald; Ce se întâmplă, documentarule? [1C2]

21:00 - 129'
Supraviețuitorul / Himizu
Japonia; Sion Sono; Fără Limită [1C3]

CINEMA MĂRĂȘTI

18:00 - 105'
Pianul din fabrică / The Piano in a Factory
China; Zhang Meng, Jae-young Kwak; Focus China [1W1]

20:30 - 106'
Pisica / The Cat
Coreea de Sud; Seung-wook Byeon; Umbre [1W2]

URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII
21:45 - 114'
Șoferul de taxi / Taxi Driver
Statele Unite; Martin Scorsese; Piața Unirii [1U1]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR
22:00 - 103'
Samurai fără sabie / Scabbard Samurai
Japonia; Hitoshi Matsumoto; 3X3 [1M1]

CINEMA ARTA

10:00 - 88'
Dragoste plutește în aer / Love is in the Air

Danemarca, Suedia; Simon Staho; Fără Limită [1A1]

12:00 - 63'
Călătoria extraordinară / Le Voyage extraordinaire
Franța; Serge Bromberg, Eric Lange; Proiecții Speciale [1A2]

14:30 - 89'
LSD: Substanta lui Albert Hofmann / The Substance: Albert Hofmann's LSD
Elveția; Martin Witz; Ce se întâmplă, documentarule? [1A3]

17:00 - 82'
Anul tigrului / El Año del Tigre
Chile; Sebastian Lelio; Oameni și Zei [1A4]

19:00 - 81'
Nicio victimă / Zero Killed*
Austria, Germania; Michal Kosakowski; Fără Limită [1A5]

21:30 - 112'
Măștile / Masks*
Germania; Andreas Marschall; Umbre [1A6]

ODEON CINEPLEX SALA 1

15:00 - 120'
Café de Flore
Canada, Franța; Jean-Marc Vallée; Supernova [111]

17:30 - 98'
Beirut Hotel / Beyrouth hôtel
Franța, Suedia, Lebanon; Danielle Arbid; Supernova [112]

20:00 - 118'
Play
Suedia, Danemarca, Finlanda; Ruben Östlund; Supernova [113]

23:00 - 99'
SuperClasico
Danemarca; Ole Christian Madsen; 3X3, Piața Unirii [114]

ODEON CINEPLEX SALA 4

14:30 - 88'
Dreileben I: Mai bine decât moartea / Beats Being Dead
Germania; Christian Petzold; Proiecții Speciale [141]

17:00 - 104'
Familia Orheim / Company Orheim
Norvegia; Arild Andresen; Supernova [142]

19:30 - 116'
Platoșa de metal / Full Metal Jacket
Marea Britanie, Statele Unite; Stanley Kubrick; 100% Stanley Kubrick [143]

22:00 - 132'
Crazy Horse
Statele Unite, Franța; Frederick Wiseman; Ce se întâmplă, documentarule? [144]

ODEON CINEPLEX SALA 5

17:15 - 106'
Porfirio*
Columbia, Uruguay, Argentina, Spania; Alejandro Landes; Fără Limită [151]

19:45 - 90'
A doua viață / Login 2 Life
Austria, Germania; Daniel Moshel; Ce se întâmplă, documentarule? [152]

22:45 - 75'
Italia, îți place ori pleci / Italy: Love It, or Leave It
Germania, Italia; Gustav Hofer, Luca Ragazzi; Ce se întâmplă, documentarule? [153]

ODEON CINEPLEX SALA 6

15:15 - 132'
Shaolin
China, Hong Kong; Benny Chan; Focus China [161]

17:45 - 94'
Ambasadorul / The Ambassador
Danemarca; Mads Brügger; Focus Danemarca [162]

20:15 - 111'
În întuneric / Blind
Coreea de Sud; Sang-hoon Ahn; Umbre [163]

22:30 - 89'
Crima perfectă / Swoon*
Statele Unite; Tom Kalin; tribut Killer Films [164]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 - 75'
Acesta nu este un film / This is Not a Film
Iran; Jafar Panahi, Mojtaba Mirtahmasb; Supernova [1F1]

■ Ce se întâmplă, documentarule?

Crazy Horse

Documentarul observațional *Crazy Horse* este o incursiune în lumea showurilor erotice ce se desfășoară într-unul dintre cele mai celebre cluburi de gen din Paris. Deschis în 1951 de Alain Bernardin, "Crazy Horse" are o tradiție în a oferi publicului atent selectat showuri sofisticate și vulgare în același timp, într-o combinație de care doar francezii sunt capabili. Coregrafii și regizorii, aleși pe sprânceană (directoarea cabaretului este venită de la "Cirque du Soleil", iar coregraful Philippe Decoufflé este

unul dintre cei mai vestiți din lume) devin personaje nu atât profunde sau sexy pe cât ai crede în primele imagini ale filmului ce surprind repetiții ale spectacolelor, cât pasionale, posesive cu arta lor. La "Crazy Horse" există conflicte creative care v-ar putea surprinde. Ședințele tehnice din spatele spectacolelor sunt tensionate, conducerea și coregrafia au viziuni diferite, iar dansatoarele, îmbrăcate și coborâte de pe scenă, își dezvăluie în fața camerelor sufletelele cu dramele lor mărunte. Luminile și sunetul se transformă din senzual în tehnic, showul devine o afacere cu riscurile aferente. La 81 de ani, regizorul Frederick Wiseman dovedește aceeași fascina-

ție pentru corpul feminin pe care a avut-o toată viața, fascinație care i-a adus și faimă, dar și critică. "Am ales Crazy pentru că fetele sunt toate excelente dansatoare, care au urmat Conservatorul. Și Crazy le protejează: nu există niciun șeic arab în culise care să le ofere cutii de ciocolată", spune el într-un interviu. Filmările pentru *Crazy Horse* au început în 2009 și, timp de trei luni, regizorul a înregistrat 150 de ore de imagine, urmărind realizarea coregrafiilor pentru revista *Désirs*, semnată de Philippe Decoufflé.

Secțiunea "Ce se întâmplă, documentarule?" e prezentată de HBO.

Monica Felea



■ Proiecție specială

Călătoria extraordinară



Cunoaștem cu toții imaginea rachetei ce străpunge ochiul lunii. Dar de unde vine? Filmul din 1902, la șase ani de la inventarea cinematografului, *Călătorie spre lună* a fost primul blockbuster din istorie, dar ulterior a fost uitat. În 1993, descoperirea unei copii ÎN CULORI inițiază cea mai sofisticată și scumpă operațiune de restaurare din istoria cinema-ului: 12 ani de muncă, cele mai moderne tehnologii și un plan multi-național pentru o renaștere imposibilă. Despre fascinantă călătorie prin lume a filmului lui Georges Méliès - de la prima proiecție, în 1902, apoi piratarea și plagierea sa, până la redescoperirea de către public, în 2011 - vorbește documentarul *The Extraordinary Voyage*, proiectat astăzi. În filmul regizat de Serge Bromberg și Eric Lange, despre magia Méliès și importanța creației sale în cinema vorbește Costa Gavras, Michel Gondry, Jean-Pierre Jeunet, Michel Hazanavicius și Martin Scorsese.

■ Vox POP

Război și bucate

„Filmul mi s-a părut original ca subiect, n-am mai văzut așa ceva niciodată.”

– Tudor J., 55 de ani, din Cluj.

„Și mie îmi place să gătesc și acesta a fost primul motiv pentru care am venit. Dar felul în care a fost prezentat filmul e extrem de original. Noi nu ne putem gândi la un astfel de mod de a prezenta bucătăria internațională, războiul, relația între oameni în timp de război, între inamici. Modul în care se priveau bucătarii inamici... m-a impresionat. Îl recomand tuturor.”

– Alice, din Cluj.

Tabloul

„Filmul a început bine, cu idei interesante, dar pe parcurs s-a pierdut. Pe deasupra, mirosul de floricele era oribil. Gălăgia nu a fost o problemă, pentru că nu ai la ce să te aștepti de la copii de clase primare.”

– Aurel, 34 de ani, profesor la Universitatea din Suceava

„A avut un mesaj foarte subtil și care se reflectă în viața noastră. Chiar dacă a fost adresat copiilor, fiind animație, și adulții au ce învăța.”

– Adi, 24 de ani, student la Filmologie

■ Votul publicului

Dr. Strangelove / Dr. Strangelove or How I Learned to Stop Worrying and Love the Bomb **4.42**

Praga/ Prague **4.41**

Reconstituirea **4.33**

Primire modestă / Modest Reception **3.88**

Întârzierea / La demora **3.76**

Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje 1 / Romanian Short Films 1 **3.52**

Reacții adverse / Reacciones adversas **3.37**

Povestea extrem de tragică a lui Celal Tan și a familiei sale / The Extreme Tragic Story of Celal Tan and His Family **3.16**

Grindina / Hail **3.07**

■ TIFF Fashion

REFLECTOR PE BIJUTERIA DE AUTOR

Dana Ștefănoiu și Elena Crișan vă invită la vernisajul expoziției de bijuterie contemporană Cercul Noilor Bijutieri.

Evenimentul va avea loc astăzi, sâmbătă, 2 iunie, orele 19.00 la Hotelul Continental.

Responsabili cu AVSfera:

Brocken Spectre

În zilele de 6, 7 și 8 iunie, expoziția va fi deschisă pentru public, care va avea ocazia să le întâlnească și să discute cu cele două tinere creatoare.

■ TIFF Lounge

12:00 Comics-uri urbane făcute la Cluj: lansare de expoziție cu sesiune de desen, prezentată de Centrul Cultural German.

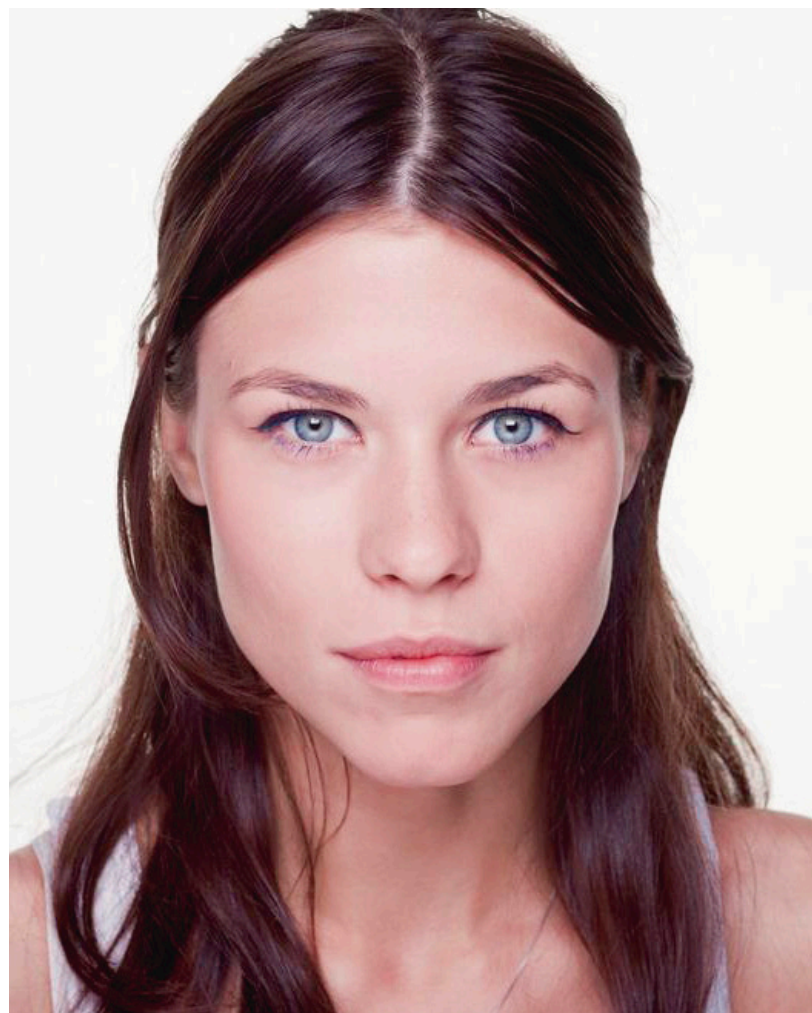
17:00 Invitat special: Andi Vasluiuanu – actor, protagonist în *Despre oameni și melci*



InterogaTiff

Ana Ularu: „Aveți răbdare, inspirația vine de peste tot”

Ana Ularu are un an grozav: filmează în regia danezei de Oscar Susanne Bier, a câștigat premiul GOPO a câștigat Shooting Stars la Berlinală și e în juriul TIFF, festivalul din orașul în care locul ei preferat e un scaun de cinema. Am vorbit cât era încă la filmări, în Praga, și mi-a răspuns chiar înainte să vină mașina să o ducă pe platou. “Am scenuță grea și emoționantă azi, ține-mi pumnii (nu îmi zice cuvântul cu b)”, mi-a scris superstițioasă.



Cel mai recent film al tău e regizat de Susanne Bier, ești antagonista lui Jennifer Lawrence în *Serena* și-l iubiți amândouă pe Bradley Cooper. Cum ai primit rolul și cum a fost să lucrezi cu ei? Ca în cazul tuturor rolurilor pe care le-am făcut, am dat o probă grea după care m-am măcinat teribil până la răspuns. La vremea audicienței nu știam încă cine va juca, emoția maximă venea din întâlnirea cu Susanne Bier, căreia îi iubesc filmele pentru energia, forța, calitatea cinematografică și subtilitatea cu care disecă situații și sentimente umane. Prezența ei e oricum foarte puternică și am avut un mic moment de *starstruck*, am pierdut un pic din coerență și volubilitate. Mi-a spus ulterior că i-am fost dragă în clipa aceea. Cât despre parteneri... e minunat să vezi cât de universală în manifestările ei bune e meseria. Sunt doi actori inventivi, foarte vii, puternici, niște parteneri foarte de încredere, generoși și cu

exact același tip de umor ca mine. Cu Jennifer am glumit mult despre relația noastră tensionată de pe peliculă. Iar Bradley e foarte atent și deschis.

Patriotă cum ești, ai reușit în industrie și fără să pleci din țară. Ce sfaturi ai pentru actorii aflați la început și care vor să-și sporească șansele în carieră?

Mi-e teamă să le numesc sfaturi. Eu însămi mă mențin perfect lucidă în raport cu orice, sunt totuși un actor tânăr și la început de drum, e o meserie teribil de grea, cu multe meandre și cu foarte multe nedreptăți. Niciodată nu știi sigur dacă “ai reușit”. Trebuie doar să fii sigur că ai făcut, la spectacolul sau în secvențele de azi, tot ce puteai tu să faci mai bine, cu toată concentrarea și atenția. Că ai dat tot pe ziua de azi. Dacă alegi calea “igienică” a propriului talent și forțe, ca în sport, dacă nu mergi pe scurtături nedemne, ai de îndurat

perioade de stat degeaba, momente în care audiența ta nu a convins, momente în care toți cei care te aplaudau acum zece minute te-au uitat și au fugit la următoarea revelație. Ce le recomand viitorilor actori de performanță, adevăraților sportivi, e să abandoneze iluziile și să se sprijine doar pe capacitățile lor. Să păstreze ochii și mintea deschisă, pentru că inspirația vine de peste tot, și să aibă răbdare și coloană vertebrală până la capăt.

Ți-ai făcut personajul din *Periferic* fumător și apoi ai regretat fiindcă a trebuit să fumezi mult la duble. Ești ușor de influențat? Sunt filme sau seriale la care nu ai rezistat să te uiți fără să fumezi? Cum sunt de exemplu *Mad Men* sau *Coco avant Chanel*.

La filmele asiatice e greu să nu fumezi. Și la filmele lui Wes Anderson. Asta îmi vine în minte acum.

Dacă ai putea să ecranizezi o carte și să și joci în film, care ar fi și de ce?

Patti Smith, “Just Kids”. Mi-a plăcut la nebunie poezia dementă newyorkeză, hobo-blues și pictură, dezordine și fotografie, dragostea ei bizară și totală cu Robert Mapplethorpe, descrierea fiecărui colț din viața ei. Plus că e o personalitate pe care o admir.

Știi că ai un personaj istoric românesc pe care ai vrea să-l joci cândva. De ce ea și ce ai vrea să transmiți cu acel rol?

Ana Ipătescu. Fluturând pistoale pe Podul Mogoșoaiei, amanta-revoluționară. Cum să nu vrei să joci așa ceva? Sau Ecaterina Teodoroiu. Evident că vreau să joc personaje din istoria noastră. Mi se pare normal, avem eroi, nu?

În *Periferic* ai o scenă intensă de sex cu Mimi Brănescu, dar nu și de nuditate. Care sunt principiile tale legate de nuditatea în film ori pe scenă?

Să nu fie gratuită. Atât. Să însemne ceva, măcar să fie o tușă de estetism. Nu sunt o pudibondă fără speranță, dar trupul unui actor e un semn grafic foarte puternic. Dacă îl epuizezi aiurea... Trăim într-o epocă în care e pornografie

la toate colțurile și toate paginile 5. Imaginația e adormită total.

Cum arată o zi plină pentru Ana Ularu?

Filmare sau repetiții și un spectacol și pe urmă pierdut boemește timpul cu anturajul. Și dacă încap și un film nou de văzut, se numește o zi superbă.

Dar o zi de relaxare? Știi că nu-ți place să îți iei concediu sau să fii turist, dar totuși, ce faci când ai o zi liberă?

Îmi plac foarte mult zilele libere în perioadele agitate. Mă deranjează doar încadrate de multe alte zile libere. Ador leneveala, plimbatul fără scop prin oraș, răsfațul de vacanță, extravaganțele culinare, vizionatul maraton de filme, sentimentul că ai primit cadou niște ore pe care le poți petrece în *dolce far niente*.

Dacă ți s-ar întâmpla să fie nevoie să porți aceleași haine mai multe zile, care ai vrea să fie alea?

Bocancii mei preferați, un tricou alb sau negru, pantaloni negri și geaca de piele.

Ce obiecte, nu neapărat utile, le iei cu tine peste tot? Cu ce vii neapărat în geantă la TIFF?

Vaaai, sunt maestră în cărat tâmpenii după mine. Fie 6 perechi de ochelari de soare pentru un sejur de trei zile, fie un creion din lemn sculptat pe care un coleg de platou l-a numit “copacul”, fie 7 *lipbalmuri* și rujuri cu care nu mă dau niciodată, fie 3 cărți dintre care citesc două și a treia e mereu Thomas Mann la care renunț mereu, dar îl car totuși. Uite, ne vedem la Cluj și îți arăt.

Care sunt locurile tale preferate din Cluj? Și cele pe care le recomanzi altora?

Recomand Clujul în întregime și în special în timpul TIFF-ului, când explodează. Serios, chiar fac mare publicitate Transilvaniei în special și României în general echipelor cu

care lucrez. Locul meu de suflet din Cluj e un scaun de cinema.

Ești bună în foarte multe domenii, dar spune-mi ceva ce ai încercat și nu poți (încă) să faci? Nu pot să cânt la chitară și la pian. Le-am studiat la școala de muzică, dar detestam să repet acasă, în general instituționalizările se lovesc de un refuz organic la mine. Îmi plăcea la canto și teorie muzicală. Nu știu să desenez pe cât de bine aș vrea, am nevoie de mai multă tehnică, sunt lăutar în grafică. Sunt foarte critică vizavi de mine însămi, răspunsul ăsta ar putea acoperi pagini întregi.

De gătit gătești? Care e felul preferat pe care-l faci?

Gătesc, da! Îmi place la nebunie, sunt destul de “iconoclastă” în bucătărie, inventez. Dar cel mai mult îmi place să fac prăjituri. Aveam un plan să fac câte o prăjitură pe săptămână la un moment dat.

Care e cel mai nou lucru pe care ai învățat să-l faci?

Să călăresc! *I'm hooked*, de unde îmi era o frică teribilă de cai.

Ce reprezintă tatuajul tău pentru tine? Mai vrei și alte tatuaje?

E un semn pe care îl consider foarte al meu (sunt superstițioasă și nu o să îi fac hermeneutică până la capăt, hehe). Ador tatuajele. Artă pe trup? Sublim! Glumesc uneori zicând că dacă nu aș fi actriță aș fi *yakuza*. Glumesc! (În cazul în care părinții mei citesc acest interviu.)

Ai lansat piesa “I have absolutely no regrets” cu Blanoz, care e minunată și e în top la radio. Cum reușești să nu ai absolut niciun regret?

Blanoz sunt *the masterminds*. Eu am scris doar niște versuri pe care le-am simțit pe o linie melodică ce s-a iscat organic. Încerc să îmi fie motto și mantra. Să nu existe regrete, doar zâmbet și gândit cu tandrețe la trecut.

A consemnat Raluca Bugnar

Atria
magazin on-line
de covoare,
perdele și draperii
www.atria.ro

InterograTiff

Christian Juhl Lemche: "Umorul negru prinde atât la publicul danez cât și la publicul român"

Domnul Christian Juhl Lemche de la Institutul Danez de Film, Președintele European Film Promotion, ne-a împărtășit câteva secrete din rețeta de succes a filmului danez și ne-a oferit o viziune echilibrată, din afară, asupra cinema-ului românesc.

Sunteți pentru prima oară în România, Transilvania, Cluj?

Nu, sunt aici pentru a treia oară. Am fost aici prima dată în 2004 și apoi am fost aici din nou în 2008.

Cum ați aprecia evoluția TIFF în acești ani?

Cel puțin din 2004 în 2008 am văzut că multe lucruri s-au schimbat în acest oraș. Și în același timp pentru festival și, cel puțin din exterior, dintr-o perspectivă internațională, a stărnit mai mult interes și s-a impus ca unul dintre festivalurile importante din regiune și mă bucur că l-am urmărit.

Filmele daneze au fost întotdeauna foarte apreciate de publicul TIFF. De ce sunt filmele daneze speciale?

Cred că avem povești bune și actori buni. Cred că s-ar putea să fie și umorul. Avem probabil același tip de umor ca și românii și dacă vă uitați la unele dintre filmele care au fost proiectate în acest festival, puteți vedea clar acest lucru.

Filme ca Măcelarii verzi?

Da, umorul negru prinde atât la publicul danez, cât și la publicul român. Majoritatea filmelor daneze din Focus Danemarca de anul acesta sunt documentare. E un nou curent în cinematografia daneză?

Documentarele daneze sunt într-adevăr foarte puternice în acest moment. În ultimii cinci ani, mi se pare că realizatorii danezi de documentare explorează alte culturi și merg foarte des să facă filme în alte țări. Deși găsesc povești în afara țării, găsesc și o cale de a crea o conexiune cu Danemarca. De obicei, folosesc o poveste din exterior care rezonază în vreun fel în societatea și comunitatea daneză. De exemplu, am avut trei filme daneze în competiția de documentar de la Sundance. E o perioadă foarte bună și cred că, de asemenea, realizatorii de film sunt dispuși să stea mai mult în zona filmului documentar în loc să sară direct la filmele de ficțiune. O caracteristică interesantă a comunității realizatorilor de film din Danemarca este că au loc multe colaborări. Prin urmare, mulți documentariști introduc elemente din genurile de ficțiune. Folosesc povești incitante și distractive și de asemenea calitatea filmelor a crescut, făcând publicul să nu mai simtă că vizionarea unui documentar este o experiență la mâna a doua.

Anul acesta la TIFF avem un 3x3 cu regizorul danez Ole Christian Madsen. Ce îl deosebește de alți regizori danezi?

E un regizor căruia îi place să lucreze în genuri diverse. Dacă te uiți

la filmele pe care le-a făcut de-a lungul timpului, poți vedea că a lucrat în aproape toate genurile. Îi place să încerce lucruri noi. Cu toate acestea, un lucru rămâne neschimbat: oricât ar schimba genurile, nu-și pierde audiența. E, cu siguranță, unul dintre regizorii ale cărui filme sunt văzute de mulți oameni. Cred că e foarte creativ în felul în care dezvoltă poveștile din filmele sale în mai multe direcții. Nu face același film de mai multe ori.

Ați fost ales președinte al European Film Promotion (EFP). Care credeți că sunt cele mai importante părți din circuitul european de film?

Cred că suntem într-un moment în care o mulțime de lucruri sunt în aer în ceea ce privește distribuția. În multe țări se poate vedea că distribuitorii și producătorii așteaptă să vadă cum pot compensa scăderea vânzărilor de DVD-uri. În multe locuri, distribuitorii și producătorii așteaptă să vadă dacă modelul VOD (Video on Demand) va avea succes. Există multe platforme VOD în Europa, câteva sute de fapt, dar în niciun caz nu putem spune că există un model de afaceri sigur. Rolul festivalurilor s-a schimbat. De opt ani încoace au devenit mai mult decât puncte de întâlnire culturale și ocazii de a vedea filme din alte țări. Sunt și

o fereastră de distribuție. Festivalurile creează, fie ele însele, fie împreună cu platformele VOD, posibilitatea de a distribui un film cu brandul festivalului unor alte segmente de public din țară.

De ce credeți că are nevoie cinematografia românească pentru a juca un rol mai important pe piața europeană?

Cred că e uimitor că cinematografia românească și filmele românești au ajuns la statutul pe care-l au la ora actuală. Filmele românești câștigă premii la cele mai mari festivaluri internaționale, inclusiv Palme d'Or la Cannes. Nu există nicio îndoială că există la nivel internațional un mare interes pentru cinema-ul românesc. Știu în schimb că filmele românești, chiar și cele care sunt foarte cunoscute pe plan internațional, au dificultăți în a atrage publicul român. Văd asta ca o mare provocare pe viitor. Pentru producțiile viitoare trebuie atras publicul local. Nu cred că e vorba de calitatea filmelor, ci de un element cultural. TIFF joacă un rol important în promovarea diferitelor tipuri de filme care pot fi văzute și apreciate de către public.

Cred că, cel puțin în Danemarca, unul dintre lucrurile cu care a avut succes a fost acapararea unui segment de piață mare. 25% din piața de film din Danemarca e ocupată de filme daneze și, din când în când, avem și filme care sunt apreciate de publicul internațional la festivaluri. Nu cred că există o diferență substanțială în ceea ce privește calitatea filmelor, ci mai degrabă e vorba de cultură. La publicul danez putem vedea că unele din filmele de artă nu au succes de box-office. E una dintre provocările cu care ne confruntăm. Cu toate acestea, avem anual în jur de trei filme care cresc segmentul de piață deținut de filmul danez. La un anumit nivel avem un model care funcționează, la alt nivel ne confruntăm cu aceleași probleme ca România.

Care sunt opțiunile dumneavoastră personale? Ce doriți să vedeți sau să faceți la TIFF?

Aș fi cu siguranță curios să văd câteva dintre filmele românești și, apoi, pentru că nu l-am văzut încă, m-aș duce să văd Oslo: 31 august din competiție.

A consemnat Radu Meza

0374.110.110
alo
Groupama

APELÂND SERVICIUL ALO GROUPAMA

- Îți înregistrezi daunele auto și te programezi la constatare;
- Aiți oricând stadiul dosarului tău;
- Obții rapid și simplu toate informațiile despre produsele și serviciile noastre;
- Ești sigur că apelul tău va fi prioritar.

Asigurați-vă că sunați la numărul de telefonul nostru.
www.groupama.ro

Groupama
Asigurări

Casa TIFF

Concert eveniment - Rodion G.A., urmat de Vampyr

Seria evenimentelor de la Casa TIFF se deschide astăzi, 2 iunie, de la ora 21.30, cu o ocazie extrem de rară pentru public: aceea de a asculta melodiile primei formații de muzică electronică experimentală din România, Rodion G.A. Populară în anii '80, trupa înființată în 1978 de Rodion Ladislau Roșca, Gigu Farcaș și Adrian Căpraru a creat muzică revoluționară cu mijloace rudimentare. Deși au

susținut numeroase concerte, cei de la Rodion G.A. nu au avut niciodată un album al lor; doar câteva dintre piese au fost înregistrate pe o compilație Electrecord cu formații rock. Printre hiturile lor se numără „Stele și lumini”, „Amintiri”, „Acolo unde e mister”. Părintele new wave-ului românesc, Rodion Ladislau Roșca, trăiește în satul Așchileu Mare, la 30 de kilometri de Cluj.

În aceeași seară, Vampyr al lui Carl Th. Dreyer va avea un prim acompaniament live, în afara celui semnat de Steven Severin: DJ Morphosis din Liban, unul dintre cei mai în vogă muzicieni de pe scena electro contemporană. Rabih Beaini a început ca DJ în Liban și s-a stabilit de 16 ani în Italia. În 2011, a lansat unul dintre cele mai bune albume tehno ale anului, What Have We Learned.

TIFF Turistic

BARCA, ÎN PARCUL CENTRAL

Dimineața, Parcul Central este aproape pustiu. Câțiva trecători matinali aleargă. Băieții care se ocupă de bărcile și hidro bicicletele de pe lac, abia au ajuns și se instalează la casa de bilete. E încă răcoare și liniște și mai este mult până să înceapă să fie trafic pe străzi. Acum este momentul să închiriezi o barcă, pentru că nu trebuie să aștepti și mai ales, la ora asta, lacul este al tău. Începe ziua cu o plimbare cu barca. Pentru o jumătate de oră, plimbă-te fără direcție, nu trebuie să ajungi nicăieri. Singurul scop este să te relaxezi și să te bucuri de aerul curat, de copacii din jur. Închide ochii și limpezește-ți mintea în apa lacului.

Lasă-ți toate problemele la mal. Dacă preferi să rămâi pe ponton, așază-te, descălță-te și încearcă apa cu degetul. Chiar dacă lacul este mic și puțin adânc, rațele sălbatice, peștii și plantele care se văd în apă îți dau impresia că ești undeva la marginea orașului, într-o poiană. Și poți să fii tu, liber, ca într-o ieșire în natură. Dintr-o barcă sau de pe ponton, bucură-te de lacul din Parcul Mare. Dacă ai nevoie de energie, dacă ai nevoie de un loc în care să stai și să te gândești, pierde-te printre gânduri lângă apa – apa inspiră. Urmărește în fiecare zi locurile și lucrurile simple recomandate de Volksbank, acele lucruri care fac Tiff-ul mai frumos.

3x3

Hitoshi Matsumoto: Samuraiul fără sabie



Primul dintre 3x3-urile care debutează la TIFF, prezentate de HBO, este dedicat *auteurului* nipon Hitoshi Matsumoto. Extremele narative peste care dansează (cu zurgălăi și glumițe penibile) Matsumoto sunt duse până înspre experimentalism conceptual. *Enfant terrible* al entertainment-ului popular în Japonia contemporană (extraterestră, degradant pentru demnitatea umană, sadic, sublim de superficial, ziceți-i cum vreți) Matsumoto este un propovăduitor al artelor cu foarte multe componente pop (care implodează în

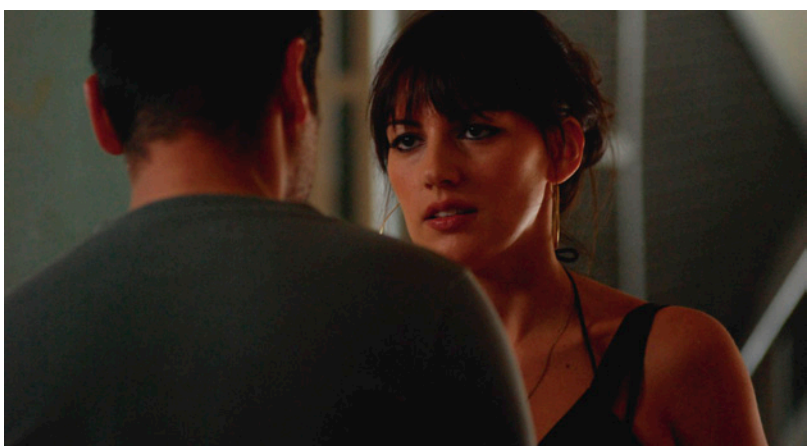
derizoriu), pe care ocazional le izbește cu tradiționalisme (hieroglifice vesticilor). Samuraiul cel fără de sabie este un exemplu cât se poate de bun pentru a vă face o idee despre pasiunile și modul de operare al *auteurului*. Pretextul este comic. Un samurai tembel poate scăpa de seppuku doar dacă îl va face pe un tânăr print, îndurerat de moartea mamei, să suradă. Urmează o înșiruire de giumbușlucuri de circ ieftin. Ratate toate. Și propria fiică a samuraiului care-i cere să dea dovadă de demnitate și să moară odată. Deci explorăm un teritoriu foarte proprice

targediei. Preocupat de dialectica entertainmentului în genere și de limitările oricărui fel de spectacol (cercul pentru mase, în speță) Matsumoto comite asumat și bombastic *faux-pasuri* majore - zdrelește comedia prin repetiții seci, dă dramei loc de desfășurare amplă, apoi sare fix pe culmile farsei. Un film dificil și bizar care ia samuraii doar ca pretext vag istoric și motor narativ parcă extras dintr-o caruță de basme duse până în pânzele albe. Urmează *Marele Japonez* și *Simbol*.

Cristi Mărculescu

Must see

Beirut Hotel



Există o mare posibilitate ca Darine Hamze, protagonista din *Beirut Hotel*, un film de dragoste și spionaj în fabulosul Beirut, să fie cea mai frumoasă femeie din lume. Pe lângă ea, femeile Bond par niște frigide cu pile. O bombă în plină explozie, o libaneză planturoasă, exotică, toridă, o divă cu adevărat fatală din liga lui Marilyn sau Marlene. Ah, e atât de revigorant să o vezi, departe de toate modelele flămânzite, bântuite de demonul anorexiei! E genul de

femeie pentru care bărbații își pierdeau mințile sau/și porneau războaie. Amorul nebun dintre ea și un diplomat francez, interpretat de Charles Berling - în care francezul e reținut, cu răbufniri bruște, aproape brutale de pasiune - e cea mai fotogenică poveste de dragoste din cinema-ul recent. Și, pe deasupra, personajul lui Darine, Zoha, mai și cântă. Piese de inimă albastră și suflet pustiu, în semiobscurul tavernelelor pentru ale căror miresme trebuie să faci un efort mi-

nim să ți le imaginezi. Romane cum probabil numai la Beirut se pot auzi. *Beirut Hotel* e un fel de *Lost in Translation* în Orientul Mijlociu, adică n-a auzit nici de minimalism, nici de pasteluri, nici de sushi. La finalul lui te vei îndrăgosti iremediabil de cinematograful oraș. *Beirut Hotel* e pelicula care nu poate fi văzută decât pe un ecran gigantic. Unul dintre filmele ce ar fi chiar păcat să le ratați.

Laura Popescu

Fără limită

Porfirio

ocas palabras, muchos cojones... Cadrul de 30 de secunde cu un bărbat gras și chel, de vârstă mijlocie, care mănâncă niște terci cu lapte dintr-un blid, în fața unui perete alb, ar putea să stârnească publicului TIFF senzații familiare. Paralizat într-un scaun cu rotile în urma unui accident provocat de poliția columbiană, Porfirio se străduiește să-și continue viața cu ajutorul fiului și nevastei. Neajutorat și frustrat, vrea să dea în judecată statul columbian cerând daune, dar este ignorat. În acest film bazat pe fapte reale, Porfirio Ramirez se joacă pe sine însuși, reușind să emoționeze, arătând tuturor umilințele la care îl supune viața în scaunul cu rotile și făcând publicul să înțeleagă ce l-a condus la măsura extremă de a-și ascunde două grenade în scutece și a lua ostateci pasagerii unui avion, în speranța de a obține despăgubiri din partea statului.

Încă din primele momente ale filmului, Porfirio este construit ca un personaj ce stârnește milă, nevoit



să ceară ajutor celor din jur pentru cele mai banale lucruri, în pofida vivacității care îl caracterizează. Cadrele lungi cu Porfirio privind în gol și cele în care fiul său îl ajută să se deplaseze, să se spele, să se rostogolească, să se târască, inclusiv scenele de sex cu soția ce accentuează neputința, reușesc să inducă spectatorului dorința de revoltă, transmițând perfect angoasele personajelor.

Regizorul Alejandro Landes reușește, cu contribuția semnificativă a lui Ramirez, să ofere un argument puternic, emoționant și impecabil realizat din punct de vedere vizual pentru fapta invalidului transformat în pirat al aerului, în prezent condamnat la arest la domiciliu.

Radu Meza

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

EDIȚIA 11 | 1-10 Iunie | CLUJ-NAPOCA

TIFF MUSIC NIGHT 04.06.2012
ORA 21:30

Hala Flacăra
Flacăra Factory

Str. Someșului Nr. 2-21

Bilet
40 Lei (în avans)
50 Lei (în ziua concertului sau la intrare)
Bilete pe www.biletmaster.ro și, începând din 28 mai, la casierile TIFF din Cluj

URSUS

BABA ZULA
Turcia

BUSCEMI
Belgia

NICO DE TRANSILVANIA
Marea Britanie

NOZE
Franța

SEKUIA
Danemarca

CONCERT
Powered by TIFF Events

■ Supernova

Play



Într-un centru comercial undeva în Suedia, trei copii povestesc despre pantofi sport și gadget-uri, calculându-și bugetele pentru cumpărături. Ei sunt rapid luați la ochi de cinci cucuieți adolescenți africani, care-i iau la întrebări în legătură cu telefonul mobil al unuia dintre ei. Africanii își cunosc bine partitura și îi hărțuiesc pe suedezii-suedezi prin magazine de haine, autobuze și spații industriale, fără ca vreun trecător să fie tulburat de ceea ce e, de fapt, o tortură în timp real, punctată ba de interogații, ba de lovituri de pumn ori de pedepse umilitoare. Ruben Ostlund, prezent la TIFF anii trecuți cu *Involuntary*, arată cum poți avea un mini univers paralel, absolut totalitar și dătător de groază, la doar 30 de metri distanță de adulți responsabili, cum se administrează frica cu vorbă bună și cât de accesibilă e rupearea normelor sociale de bază fără ca

nimeni să bage de seamă. Interesul lui Ostlund pare a fi cel al unui laborant CSI-fil, care adună în cadre lungi și arhi-detaliat toate probele (atenție, unele explicit fiziologice) ale fricii, jocului de putere, agresivității, violenței și condiției infame, dar senzuale, de victimă. Nici nu e nevoie de adulți și de retorica lor pentru a face din *Play* un film perfect, a cărui răceală și indiferență *auteuristică* îl fac cu atât mai eficace; rолurile de căprioară proastă și de vulpe șireată se învață și se profesază cu mult mai devreme.

Excelența sa, domnul Anders Bengtson, Ambasadorul Suediei la București invită studenții la limba suedeză și studenții suedezi din Cluj la cocktailul de socializare de la ora 16.30 de la Hansen Lounge și la proiecția filmului *Play* de la Odeon Cineplex de la ora 20.00.

Mark Racz

■ InterogaTIFF

Notes&Ties: „Ne-am dori ca la vârsta de 11 ani să fim la fel de cunoscuți ca TIFF-ul”

43 de membri ai orchestrei clujene Notes&Ties au urcat aseară pe scena TIFF din Piața Unirii. Au interpretat fragmente muzicale din filme precum *Indiana Jones* și *Star Wars*, folosind sunete produse de flaut, oboi și vioară. Am vorbit cu dirijorul Vlad Agachi și cu Cosmin Chindriș, cel care se ocupă de imaginea Notes&Ties, pentru a afla mai multe despre ei și despre muzica pe care o interpretează.

Care este legătura dintre muzica voastră și un eveniment cinematografic precum TIFF-ul?

Cosmin Chindriș: Încă de la începutul proiectului Notes&Ties, visul cel mai mare a fost acela de a ajunge să cântăm muzică de film la TIFF. Acum a venit momentul, pentru că Tudor a urmărit evoluția noastră din punct de vedere al imaginii și interpretării. Ne-am dorit să începem seara cu Bolero, care se regăsește și în *Despre oameni și melci*. Din păcate, vremea nu a fost prielnică și ne-am rezumat la 15 minute de concert. Concertul de la TIFF a fost împlinirea unui vis. Am vrea ca în anul 11 de Notes&Ties să facem un lucru pe care toată lumea să îl caute și să știe despre el.

Vlad Agachi: Îmi doresc să facem un concert întreg de muzică de

film. Ni s-a oferit această oportunitate extraordinară de a cânta la TIFF, ceea ce pentru noi e vis împlinit.

Duminică ați făcut și un flash mob, în mall-ul din Cluj.

CC: A fost ideea lui Tudor Giurgiu, iar pentru noi a fost o provocare din toate punctele de vedere.

VA: Am stat 3 săptămâni doar ca să planific ce instrumentist intră, când intră. Ne-am inspirat după un eveniment similar făcut de orchestra din Copenhaga în gară.

Dacă ați fi avut ocazia de a interpreta muzica unor filme, ce filme ați alege?

VA: Îmi place mult muzica lui Dmitri Șostakovici și tot ce ține de compozitorii care au făcut muzica

marilor blockbustere americane: *Star Wars*, *Indiana Jones*, *Jurassic Park*, *Superman*, *Spiderman*, *Gladiatorul*. *Harry Potter* are o coloană sonoră incredibilă, dar este foarte greu de făcut rost de ea. Din cele mai vechi îmi place muzica din filmele lui Stanley Kubrick, filmele care au coloana sonoră scrisă de Yann Tiersen, precum *Good Bye, Lenin!* și *Amélie*, muzica lui Șostakovici... Ne dorim să facem un concert în care să adunăm toate aceste coloane sonore.

Când și unde vă putem revedea?

VA: Vom concerta în Cluj, cel mai curând în toamna aceasta și probabil de Crăciun. Încercăm să aducem muzica aproape de oamenii neavizați. De aceea aducem tot felul de elemente de noutate. Avem și elemente de teatru.

CC: Mă întâlnesc adesea cu oameni care ne întrebă când avem următorul concert. Evenimentele noastre sunt gratuite, însă accesul se face pe bază de invitație. Se adresează unui număr redus, dar ales de oameni. Și divers. Încercăm să reunim la spectacolele noastre trei tipuri de oameni: avem public din rândul mediului de afaceri, mediului academic și mediului artistic. Oameni cu perspective diferite care se întâlnesc în același spațiu. Am cântat chiar și pentru suporterii echipelor de fotbal. Probabil a fost cel mai cunoscut concert al nostru.

Monica Felea

■ Focus China

Shaolin

În China anilor 1920, Generalul Hou e implicat într-o luptă pentru putere și, în timp ce uneltește să scape de principalul său rival, este la rândul său trădat și forțat să fugă, ascunzându-se într-un templu Shaolin unde își reconsideră viața și găsește iluminarea, ca apoi să fie nevoit să lupte din nou, de data aceasta alături de călugării Shaolin, pentru a proteja templul. Spre deosebire de celălalt spectacol *wuxia* major de la TIFF 2012, *Detective Dee* – în care e distribuit în rolul unui erou legendar, Andy Lau (Generalul Hou) poate crea în Shaolin un rol de profunzime, urmărind transformarea fundamentală a personajului. Acest lucru e bineînțeles posibil și datorită viziunii regizorale a lui Benny Chan care - deși marketează filmul ca un remake/omagiul al marelui succes *Templul Shaolin* din 1982,

film care a lansat cariera lui Jet Li – lucrează cu un story-line cu mai mare adâncime, alegând să pună accent pe transformarea spirituală, stilul de viață shaolin și iluminare, și nu pe răzbunare ca motor pentru construcția unui șir de scene de acțiune spectaculoase.

Asta nu înseamnă că din *Shaolin* lipsesc scenele de acțiune cu mișcări de arte marțiale *outrageous*, doar că are o structură narativă mult mai consistentă. Accentul pus pe cascadorii și dinamismul specific filmelor de gen, se mută parțial pe construcțiile vizuale impresionante – cum ar fi multe dintre scenele de antrenament ale călugărilor.

Jackie Chan nu fură lumina reflectoarelor, joacă un rol secundar, destul de aproape de un cameo, dar cele câteva scene în care își pune inamicii la punct cu un wok și niște legume feliate sunt savuroase, funcționând ca niște bine meritare momente de comic relief.

Radu Meza



Oameni și zei

Lumina din ochii ei



Într-o țară precum Siria, în care musulmanii conservatori sunt convingeți că femeile au fost născute pentru a da naștere copiilor și pentru a avea grijă de membrii familiei, Houda al-Habash conduce o școală care încurajează educația. Fără a se îndepărta de religia musulmană, Houda promo-

vează în rândul elevelor de toate vârstele o abordare mai modernă și mai pozitivă. Bineînțeles că în moscheea pe care o conduce, fetele trebuie să memoreze cuvânt cu cuvânt Coranul și să poarte vâl după ce ajung la pubertate. Însă această nu este o obligație, ci un privilegiu. „Dacă memorează capitolele cu

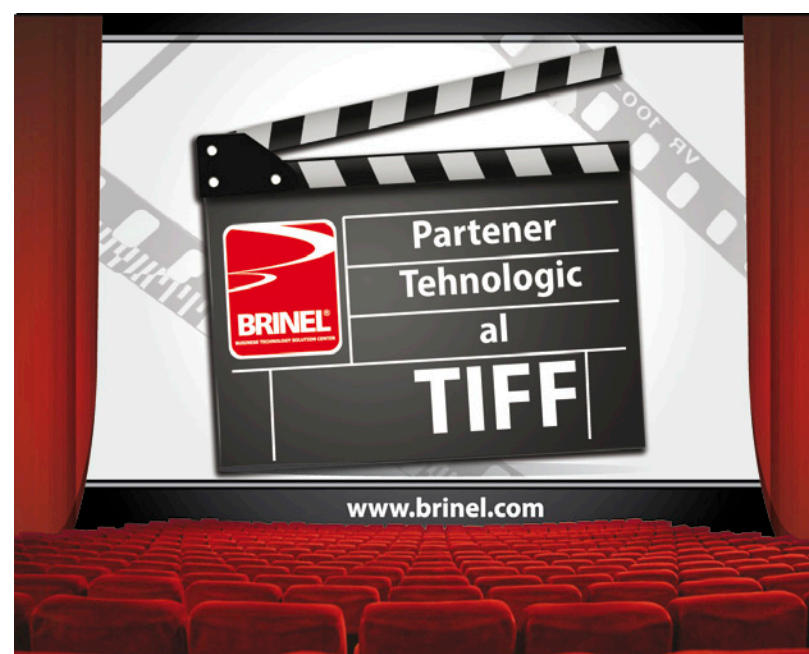
greșeli îl supără pe Dumnezeu și dă urât în fața oamenilor”, spune ea, iar a purta vâl este dreptul unei femei, pentru a o proteja de priviri sau remarce indiscrete și pentru a-i păstra frumusețea doar pentru bărbatul ei. În timp ce conservatorii pledează la televizor împotriva educației femeilor iar bărbații

nu le permit fetelor sau soțiilor să muncească, Houda încurajează studiile și le îndeamnă pe elevele de la moschee să-și găsească slujbe, fără a nesocoti datoriile pe care le au față de soții, copiii, frații sau părinții lor. Fiica ei, în vârstă de 20 de ani, vorbește o engleză perfectă și pleacă să studieze relațiile internaționale în străinătate (pentru că „o femeie deșteaptă poate călători

ca un bărbat și își poate trăi viața la fel cum o face un bărbat”). Crede că așa are șansa de a schimba perspectiva pe care ceilalți o au asupra Islamului, văzut ca o „religie teroristă”.

Iar Houda mai crede că ignoranța creează extremism, iar extremismul apare din cauza lipsei de educație.

Monica Felea



ROMANIAN
CULTURAL
INSTITUTE

www.icr.ro

ICOR

drawing by Dan Perjovschi

BUCUREȘTI BERLIN BRUXELLES BUDAPESTA CHIȘINĂU ISTANBUL LISABONA LONDRA MADRID
NEW YORK SEGHEdin PARIS PRAGA ROMA STOCKHOLM TEL AVIV VARȘOVIA VENEȚIA VIENA

La
CINEMA ODEON
ai cele mai bune locuri la
cele mai bune filme!

www.odeoncinplex.ro
www.facebook.com/odeon.cinema

8 Săli de cinema cu Tehnologie Digitală și 3D

CINEFILI
Club Odeon

proiecții speciale
evenimente corporate
expoziții și festivaluri

Cinema Odeon, Polus Center, Strada Avram Iancu nr. 492-500

■ Tiffar

Concurs: CUPLUL DE TIFFARI AI ANULUI

1 Sunteți un cuplu fericit și pasional care vine an de an la TIFF.

2 Unde poate că v-ați și cunoscut.

3 Tu știi că ea visează în secret să fii galant precum Cary Grant și să o curtezi ca în *Vacanță la Roma*, dar ești un individ cinic care seamănă mai degrabă cu Takeshi Kitano și pentru care capodoperă înseamnă film belgian alb negru.

4 Ați visat să vă căsătoriți ca în *Nuntă a la grec*, dar n-ați făcut-o pentru că vă temeți că veți sfârși ca în *Audiția*.

5 V-ați pierdut inocența împreună la *Planista*.

6 V-ați susținut unul pe altul când ați hotărât să vă învingeți urâtul și să încercați să vedeți la cinema filmele Noului Val Românesc.

7 V-ați ținut în brațe, încălzindu-vă sub umbrelă pe o ploaie torențială la un film de 3 ore, după miezul nopții la Open Air.

8 V-a trecut prin cap că niște nume cool pentru primul născut ar fi Kim, Dagur, Penek sau Quentin.

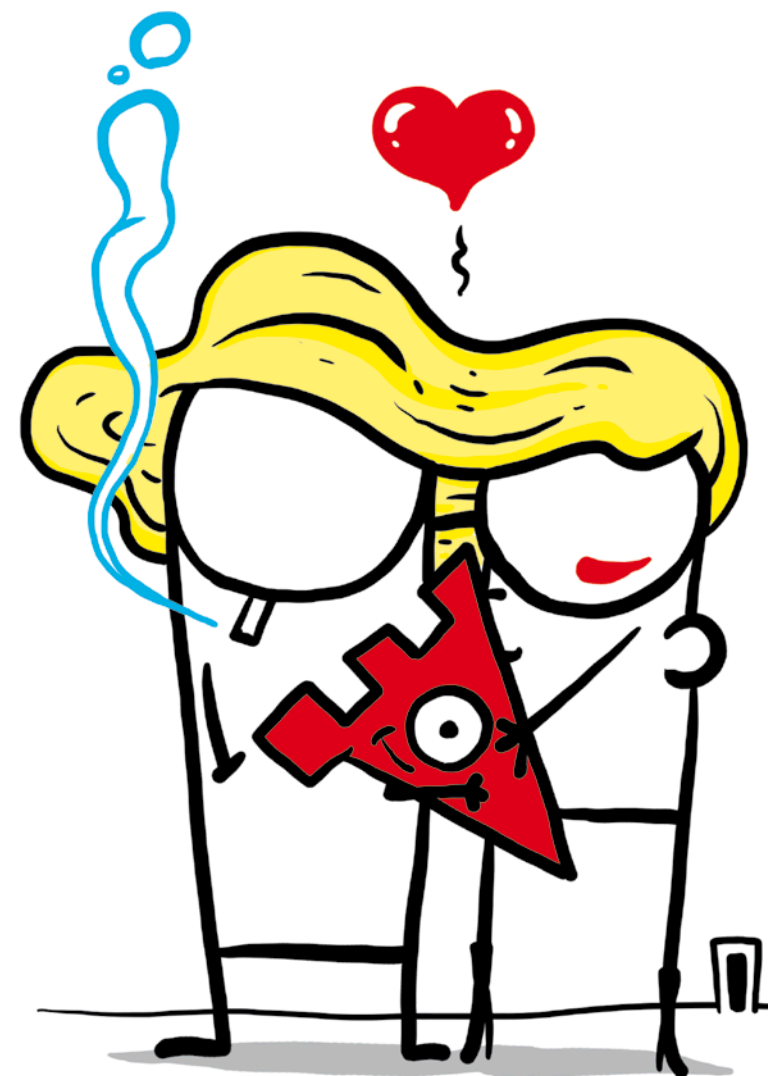
9 Continuați să veniți împreună, chiar dacă tu mergi la filme coreene cu mațe și pe ea o lași singură la drame iraniene, dar vă întâlniți întotdeauna la *9 Songs*, *Shortbus* sau *O Fantasma* pentru că aveți încredere în must-see-urile noastre sau pentru că recunoașteți că AperiTIFFul vă stimulează pornirile fetișiste.

10 Ați simțit la un moment dat că nu mai puteți, că s-a terminat, după o ceartă monstruoasă pe un film, trădat(ă) profund de celălalt care a dovedit că realmente nu înțelege nimic din ceea ce sunteți cu adevărat.

11 Un lucru aveți în mod clar în comun: vi se pare că o zi ideală începe de dimineață, cu o obscuritate de care n-a auzit nimeni la Arta și se termină la ore mici printre pahare de vin la terasă, la un documentar muzical.

Dacă măcar ceva din toate acestea fac parte din viața voastră de cuplu, am dori să vă cunoaștem și să vă luăm la întrebări. Dacă sunteți atât de interesanți pe cât ne imaginăm, și să vă premiem. Notă! Acceptăm și prietenii vechi.

Miza: obiecte promoționale și, marele premiu, la anul două legitimații de acces nelimitat la TIFF.



Ce ar putea să se afle în această valiză:

- diamante de contrabandă
- 250.000 de euro
- un costum de supererou.

Puterea poveștilor bine spuse: De Neprețuit

MasterCard crede că talentul de a povesti poate transforma orice lucru banal în ceva captivant.

MasterCard – Sponsor al poveștilor de la TIFF 2012

MasterCard



Set masa Helios

Masa realizată din placi aglomerate din lemn, cu elemente de masiv. Innobilat cu furnir de stejar. Scaun realizat pe structura de lemn masiv. Finisaj disponibil: WHITE GREY. 1 x Masa: 1600 x 900 x 780 mm., 6 x Scaun Zardos: 455 x 650 x 950 mm.

Natürlich®
mobilier und decorațiuni.

Magazin Natürlich

Alba Iulia | Baia Mare | Bistrița
Cluj Napoca | Medias | Sibiu
Tg. Mures | Pitesti

Adresele magazinelor
pe www.naturlich.ro/magazine

TUBE industry meets FILM industry

Some are leaders in tube-making, others are leaders in film-making. This is why, for the sixth year in a row, TenarisSilcotub is proud to support TIFF.

Through a constant partnership along the years, TenarisSilcotub takes TIFF further, but also expands its geographical spread in Romania by helping good movies reach more people.

Open air projections of selected movies were organized through TIFF Caravans, while CINEFORUM, a project developed in partnership with the Romanian Film Promotion Association, rekindled people's interest in cinema. This year we'll take the next step and invite people from Zalău and Cluj-Napoca to CINELATINO, a feast of Romanian and Latin-American cinema.

In 2012 we are bringing this beautiful friendship further and make the magic of TIFF happen.

SONY make.believe α

NEX-5N

SONY NEX-5N DSLR STANDARD

VINO ÎN PIAȚA UNIRII LA CORTUL SONY SĂ VORBIM DESPRE FOTOGRAFIE

Sușținem TIFF și după 21.12.2012!

AKANTUS[®]
HOTEL
★★★★

"Business is a journey. Make it relaxing"

Vă oferim conceptul Executive Floor, unic în Cluj Napoca!

- DeLuxe Executive Room*
- Premium Executive Room*
- DeLuxe Executive Suite*
- Premium Executive Suite*

*acces Executive Lounge

43 - 49 Calea Turzii, Cluj Napoca, România
(+40) 0372.743.143
reservations@akantushotel.ro
contact@akantushotel.ro

InterograTiff

In Competition: Daisuke Miyazaki, director of *The End of the Night*



Your first feature film, competing for the TIFF trophy makes one think of noir film. What were your influences?

My main source of inspiration was the American noir of the 40s and 50s, a time when filmmakers had very little money available for producing their films. It's the same in Japan now, as young directors don't have too many opportunities for financing films. I was mainly influenced by Jack Turner (a pseudonym for Jaques Tourneur) and his movie *Out of the Past* (1947) starring Robert Mitchum, but also *Big Heat* (1953) directed by Fritz Lang. Aside from movies, I was inspired by the literature of Lev Tolstoy and Fyodor Dostoyevsky.

So your influences are mostly from the US cinema. What's the message you wanted to send about Japanese society?

The Western world has a distorted, positive image about Japan; everyone thinks that the Japanese are happy and wealthy. In fact, most people are just making ends meet and are nihilist and depressive at heart, especially young people. A lot of them fall into the category of *hikikomori* (the young people who live secluded, not working and having their parents supporting them entirely) and my aim was to combine the noir aesthetics with my view on Japanese society. There are not many films talking about those current issues in the Japanese cinema; the most movies coming out are J-pop (Japanese pop), highly commercial movies that don't address any of the real issues in our country.

Your movie was made basically without a budget. There were surely some problems during production...

We used state-of-the-art, very expensive sound equipment that we got almost for free, but the problem was that it fell into a river during shooting. I had to pay for it, but the cost of the equipment was higher than of

the entire film...so I had to work for free, as an assistant director, to pay it back. Actually, after I return to Japan, I'll have to work some more to pay my debt. Again, because of our budget, we had to buy really cheap food for the crew and some of us suffered from food poisoning. But this is not so uncommon for independent Japanese cinema...we shot for nine days, but most movies made with a budget like ours are made in three or four days.

What's next?

My next film will be shot in Tokyo and Fukushima, near the place where the earthquake in 2011 occurred. The story is about some kids stealing in order to support their grandmothers and grandfathers. We will try to raise money from Japan and the US, as this project will require a higher budget. Fact is, a project with better budgets can be much better if developed by the right people.

Interview by
Raluca Bugnar and Mark Racz

TIFF for tourists

BOATING, IN CENTRAL PARK

Early in the morning, the Central Park is almost deserted. A few early joggers do their rounds. The crew taking care of the boats and hydro bicycles on the lake just checked in for work. It's still chilly and quiet outside, and there's enough time left until the city will wake up to its bustling daytime traffic. This is the perfect time to rent a boat because you don't have to wait at all and you have the entire lake to yourself and you'd better treat yourself to a ride on the lake. For half an hour, just enjoy rowing or pedalling aimlessly on the lake. Your only purpose is to relax and enjoy the clean, fresh air and the trees around it. Close your eyes and clear your head. Leave all

your troubles at the pier. If you prefer to stay on solid ground, take your shoes off and dip your toes in the crystal clear water. Even if the lake is small and not very deep, the wild ducks, the diverse types of fish and the plants populating the water will make you feel like you're somewhere far away, around a lake in the wild. Here, you can be yourself, free and at peace with nature. Either rowing a boat or looking at the lake from the pier, enjoy the lake in Cluj's Central Park. Read every day in AperiTiff about the simple places and activities Volksbank recommends to you, those things that make TIFF even better.

Augmented Reality

This year we have developed an application meant to help you find your way in the city and between TIFF locations and events. With our Augmented Reality app, you'll see which are the TIFF points near to you, what's happening there right then, the daily program, and, most importantly: how to get there and how far are you from it.

The application is based on the Layar platform and all you need to do is download "Layar - augmented reality browser" (available on iPhone / Android / Blackberry / Symbian) and scan with it on a TIFF poster. Not only that you'll instantly enjoy our funny visuals, that will be loaded

automatically by the app to confirm that it has become active, but you'll also gain access to the Augmented Reality of Transilvania IFF. Just move around with the smartphone camera and see for yourself.

Remember, wherever you see this logo ("View with Layar"), important information or news awaits you in the augmented reality app.

Also, if you want to find out more about Cluj-Napoca try the "wikipedia" app on the same Layar platform, that'll show you the main points of interest in the city, bits of local history or photos and it will help you avoid boring guides or too enthusiastic locals.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

EDIȚIA
11 | 1-10 Iunie
CLUJ-NAPOCA

Seri de jazz la Casa TIFF

Contemporary Noise Sextet (Polonia)
Duminică, 3 iunie, ora 22:00



Nils Petter Molvær Trio (Norvegia)
Marți, 5 iunie, ora 22:00



Preț bilete 20 Lei. Detalii pe www.tiff.ro

Cannes to Cluj – The annual culture shock



Foto: Vlad Gherman

Defying all economic probability and good sense, film festivals continue to proliferate. Every day except Christmas there is sure to be some festival, big or small, somewhere in the world. And in consequence there exists a strange race of mortal souls condemned to wander from one festival to another, tracing the same cycle year by year, shifting from country to country, hotel to hotel, hoping, often in vain, for a couple of films to praise (if they are critics) or buy (if they are traders).

The course of this endless pilgrimage, though, at least brings one refreshing and energizing annual culture shock – the transmigration of these wandering souls from Cannes to Cluj. A week separates the two events – but a world of difference. Cannes is huge and rich and ancient and a nationalistic declaration of France's cultural sovereignty. The famous red-carpeted stairs are an international icon – and this year were more entertaining than usual as gales and rainstorms turned stars' gowns

into parachutes as protective umbrellas took flight.

No one can count how many tens of thousands of humans (of a sort) over-run this bourgeois Riviera resort for twelve days which are crucial to Cannes' annual economy. The hotels shamelessly quadruple their prices; the beach restaurants pray for fine weather. The national and industry parties are big business for the caterers. The mystery is who are these crowds who make the streets nearly impassible when evening comes and the roads are closed for the passage of the festival limousines. At a rule-of-thumb guess, maybe 10% of them are directly associated with the films in the varied official sections of the programme; 15% are journalists from all varieties of media; 10% are distributors and exhibitors competing to discover and buy product in the vast film market; 10% are trying to sell films; 10% are searching for influential ears to pitch projects of which one in a hundred may get off the ground. And the rest is an inscrutable frenzy of fans, tourists, phonies, groupies, pick-pockets, party-crashers. And of course the mass of incurable optimists who endlessly crowd the doors of the Palais des Festivals,

some already in black tie and evening gowns, holding up placards asking if someone has a ticket to give them. At the very least 99% must go home disappointed.

With all this frenetic activity it's all too easy to forget that there are also films in Cannes – a four-figure number if you include the huge market. And out of all this mass and chaos and ceremonial, a good year may produce at most half a dozen films that will still be remembered a year or a decade hence. (No fault of Cannes: great films are simply rare). This year's Golden Palm went to Michael Haneke's *Amour* – a faultlessly crafted film but a painful human experience. Less distressingly, we saw Alain Resnais' *Vous n'avez encore rien vu!*, Sergei Loznitza's *In the Mist*, Cristian Mungiu's *Dupa Dealuru*, Benh Zetlin's *Beasts of the Southern Wild*, Bernardo Bertolucci's *Io e Te*, Thomas Winterberg's *Jagten* and maybe one or two more. In Cannes, though, one pays the price of films whose presence is more political than artistic: the favourite names will be selected, even though their films are below standard (David Cronenberg, Walter Salles, 2008 Grand Prix winner Matteo Garrone, Carlos Reygadas); while the price of getting Nicole Kidman on the red carpet is to oblige us to watch Lee Daniels' execrable *The Paperboy*...

After that – Cluj Napoca – and we breathe again. There is nothing here like the vast machine/circus/trade fair/snob-fashion show/political forum that overwhelms Cannes. TIFF has the advantage of being a bright, optimistic 11-year-old while Cannes is a septuagenarian. TIFF (at least in the eyes of this guest) is supremely dominated by its films. For sure there will be a fair proportion of duds in that mammoth 245-film programme, but you can feel reassured that they are not there just for diplomatic reasons, but because the programmers saw something in them that was worth noting and encouraging. TIFF celebrates the new and fresh and adventurous, but also honours film history and tradition, with tributes to Kubrick, Lelouch, Geraldine Chaplin, and sometimes disrespectful resurrections of silent movies with new live music. TIFF celebrates the Romanian national cinema, defending its highs and lows.

TIFF has won and created its own public, and from this spectator's viewpoint, it is one of the best festival audiences in the world – real people, not the jaded itinerant festival habitués, but an audience that is predominantly young, acutely responsive and infectious open-hearted. Thanks, TIFF, for the post-Cannes culture shock!

David Robinson

ALGIDA®

Cea mai frumoasă poveste de iubire de la TIFF.

O vei trăi chiar tu!

Algida iubește filmul!

REȚEAUA
CLUJENILOR
care stau chiar și pe scări
pentru un film bun

Află când să mergi la TIFF

Alege ofertele Vodafone
și ai navigare gratuită
în aplicația Cinemagia

power to you

scanează codul
și ia-ți aplicația

■ Must see

Premieră mondială: **Nicio victimă**

Poate doar spectatorii care se vor îndrăgosti iremediabil de acest film care are premiera mondială la TIFF 2012.

Probabil una dintre cele mai incitante experiențe de la TIFF 2012, *Zero Killed* al regizorului german Michal Kosakowski e un film născut incidental. Între 1996 și 2006, Kosakowski a rugat 49 de persoane din cercul său de cunoștințe să-și pună în scenă fanteziile unor crime violente cu ei înșiși în rolurile principale. Folosind scurt metraje realizate, regizorul german a creat o instalație numită *Fortynine* care a fost expusă la Munchen.

În 2008, cineastul revine asupra proiectului realizând o serie de interviuri cu protagoniștii fanteziilor violente, punându-le întrebări despre tortură, crimă, moralitate, despre cum s-au simțit când și-au pus în scenă fanteziile, despre cum se raportează la violență în viața lor de zi cu zi. Combinând cele 49 de scurt metraje cu interviurile în care personajele oferă vizuni incitante, controversate, dar în același timp foarte personale și variate, Kosakowski reușește să realizeze poate mai mult decât își propusese: un film infricșător, dar fascinant și de care nu te poți desprinde –

cam ca fanteziile intervievaților.

Filmate în stiluri vizuale diferite, folosind decoruri diferite, întâlnindu-se deseori cu clișee cinematografice, secvențele violente captivează, atrag prin banalitatea sau complexitatea lor, dar mai ales în relație cu interviurile protagoniștilor – o serie de indivizi de altfel absolut normali, dar care, trecând prin această experiență, analizând-o și revenind asupra ei, pierd un pic din ceea ce considerăm a fi un grad normal de pudoare în raport cu violența.

Radu Meza

■ Umbre

Pisici anunțătoare și polițiste oarbe...

Doă ocazii tocmai bune pentru a lua pulsul și verifica standardul mediu al producției de filme centrate la Seoul. Thrillerul *Blind* și filmul de groază (și mister și pisici) *The Cat* sunt cât se poate de reprezentative pentru mediul cinema-ului lansat la ape internaționale odată cu Kim Ki-duk și Park Chan-wook. Alfabetic vorbind, trebuie început cu *Blind*. Thriller bazat pe aven-

turile periculoase ale unei biete femei oarbe. Chestie care, știm cu toții, s-a mai făcut. Dar nu așa. Nu cu biata oarbă vinovată în mod cât se poate de direct și de tembel pentru propria orbire și deloc capabilă să învețe din propriile greșeli. Cauzate de cretinism și infatuare, nu de destinul potrivit. Nu cu un asasin și violator în serie care poate fi capturat numai dacă orbirea chiar i-a ascuțit simțurile (căci IQ-ul tot

jos a rămas) protagonistei. Filmul lui Ahn Sang-hoon îndrăznește vreo două-trei chestiuni deloc recurente prin scenariile hollywoodiene. Deci nu vă atașați prea tare de personajele cu două, trei sau patru picioare.

Pisica vestitoare de fantomă din *The Cat* este o găselniță narativă dar și de marketing ideală pentru tractat pisicarii spre cinema-uri. Unde vor afla de ce are nevoie fantoma de antemergători mieunători și de ce tocmai biata protagonistă, coafeză de pisici suferindă de claustrofobie, trebuie să dea de cap misterului letal pentru unii pisicari lipsiți de conexiuni evidente. Exercițiu a mamei nipone cu fantome răzbunătoare, s-ar zice. Dar ceva mai coerent, mai pisicofil și mai capabil de emoții și suspansuri.

Cristi Mărculescu

■ Supernova

Café de Flore

Imagine filmată de la nivelul trotuarului, cu pantofii eleganți ai unei trecătoare și papucii scâlțiați ai eroinei principale, spune totul despre sacrificiile făcute de o mamă. Jacqueline (Vanessa Paradis) e o pariziancă măritată, care are surpriza ca, la naștere, fiul ei să aibă sindromul Down. După ce încearcă degeaba să o convingă să interneze băiatul la o instituție specializată, soțul o părăsește. Pentru Jacqueline, faptul că micuțul Laurent are atâta nevoie de ea devine cea mai mare bucurie. Laurent are parte de o copilărie minunată, mama lui ridicându-l mereu "la cer, la cer" și stimulându-i mintea și imaginația astfel că băiatul se descurcă la o școală normală. Asta până în ziua în care Vero, o fetiță drăguță, tot cu sindromul Down, începe să frecventeze aceeași școală. Între Laurent și Vero se creează instant o legătură specială și extraordinară de puternică, deși copiii au nu-

mai 7 ani. Părinții celor doi nu-i mai pot separa. Sufletul lui Jacqueline e străpuns de durerea de a împărți dragostea fiului ei. Carole e o femeie care suferă un sentiment similar de pierdere în Montrealul anului 2011. Antoine, frumosul ei soț DJ cu care are două fiice, s-a îndrăgostit nebunește de Rose și a părăsit-o. Deși e fericit până la al nouălea cer cu Rose, Antoine nu înțelege cum e posibil să iubească două femei în aceeași viață, ca și cum amândouă ar fi jumătatea lui. Va reuși Jacqueline să-i dea drumul fiului său? Sau măcar Carole să accepte despărțirea de Antoine? Unele răni au nevoie de mai mult de o viață pentru a se vindeca. Am adorat-o pe Vanessa Paradis în acest rol și am savurat deplin coloana sonoră de pe care iese în evidență muzica formației islandeze Sigur Ros, din care avem anul acesta un membru în juriul TIFF.

Raluca Bugnar

■ TIFF la cald

AZI SE INAUGUREAZĂ CINEMA MĂRĂȘTI

Din dorința de a fi mai aproape de publicul din cartiere, TIFF va deschide în acest an o nouă locație, în cartierul Mărăști, pe str. Aurel Vlaicu, nr. 3 (în spatele stației "Arte Plastice"). Cinematograful, lăsat

până de curând în paragină, a fost reamenajat și dat în folosință la începutul acestui an, iar în cadrul festivalului, publicul are parte de reduceri la bilete: în prețul unui bilet pot intra două persoane.

Detoxifiere (partea a 2-a)

E timpul să nu mă mai comport la TIFF ca un cinefil exaltat; a venit vremea să fiu un model de decență și de auto-conservare. Iată o listă cu lucrurile pe care NU vreau să le mai fac la această ediție:

- NU vreau să mă mai duc la filme care să-mi provoace un dezgust profund pentru omenire (și care oricum ar trebui însemnate în program cu un marker roșu de tipul "doar celor cu piele de elefant"), ca apoi să ajung la o petrecere apocaliptică, unde exemplare extatice și extrem de zgomotoase ale acestei specii par că se simt foarte bine cu ele și cu lumea.

- NU vreau să mă mai înec, revoltat, cu ciorbă ardelenască atunci când un voluntar descrie filmul pe care eu l-am găsit "cinic, speculativ, dezgustător și gol", "cool/foarte tare și super bine făcut"; așa că voi mânca singură la masă.

- NU o să mai fiu devastată psihic atunci când voi afla că prietenii mei buni urăsc un film pe care l-am adorat și nici n-o să mă întreb "ce fel de

oameni sunt ei de fapt?" sau "cum m-am lăsat păcălită până acum și nu mi-am dat seama cât de înapoiți sunt?" sau "o, doamne, cum o să mă uit în ochii lor, acum când am aflat că nu avem nimic în comun"; pentru asta, voi repeta ca o mantră "e doar un film, e doar un film".

- NU o să mai fiu ipocrită și n-o să mai intru la un film pretextând cine știe ce merite artistice închipuite, când de fapt tot ce mă interesează e nuditatea frontală a unui actor care mi-ar putea fi... hmm.. să spunem frate mai mic.

- NU o să mă duc la nicio peliculă din secțiunea No Limit, mahmură și fără să fi luat înainte o aspirină.

- NU o să mă mai duc la petreceri în timpul Romanian Days, pentru că o să mă întâlnesc cu regizori piliți și irezistibil de simpatici și-o să mă

simt datoare să le spun cât de mult mi-a plăcut filmul lor.

- NU voi fi nerăbdătoare; voi îmbrățișa ritmul exasperant de lent al orașului și voi accepta că, dacă vreau să mănânc un gulaș în loc de un serviș McDo, atunci voi pierde proiecțiile din ziua respectivă (cel puțin mă voi fi ales cu ceva cu gust).

- NU voi mai afișa un comportament derutant și contradictoriu și voi rămâne credincioasă ideilor mele; de pildă, nu voi pretinde ca urăsc violența gratuită ca apoi să dau repede fuga la un film asiatic abominabil la care să mă uit printre degete.

- NU o să mai fiu neatentă cu sănătatea mea fizică; când plouă, o să-mi iau umbrelă. N-o să mai fac greșea să cred că incantațiile muzicalo-bollywoodiene de la open air, frăția dansantă și nebunia colectivă alcătuiesc un soi de cupolă miraculoasă care mă protejează de frig, de ploaie și de ridicol.

- NU o să mai fiu neglijentă cu sănătatea mea psihică; voi renunța la sportul extrem de a vedea 6 filme pe zi, în goană, după nu știu ce record stupid; voi conștientiza că, dacă voi proceda așa, la finalul zilei nu satisfacția va fi predominantă, ci sentimentul de teroare existențială. Și dacă nu voi rezista impulsului

autodistructiv, atunci n-o să mai dau vina pe starea de epuizare și de indigestie, pe vreme sau pe sosurile ardelenesti grele.

- NU o să mai fiu nepoliticoasă: primul lucru pe care o să-l fac când o să văd un cunoscut la petrecere, n-o să fie să-i țip în ureche: "ți-a plăcut ultimul Haneke?" ci "ce mai faci?"

- NU o să mai fiu lașă și îmi voi asuma lacrimile: n-o să mai fug din sală înainte de genericul final că să

nu mă vadă nimeni plânsă. Sau măcar o să investesc într-un mascara care nu curge.

- NU o să mai dansez pe mese; cum bine zicea cineva, fata care dansează pe mese, dansează tot singură.

Și dacă toate acestea vor fi eșuat, NU o să mai fiu "in denial" și voi accepta că sunt definitiv pierdută.

Anca Grădinariu



GRAND HOTEL ITALIA
★★★★★
CLUJ NAPOCA

Str. Vasile Conta nr. 2
Tel. +40 364 111.333
E-mail: grandhotelitalia@selecthotels.it

Terapia | **RANBAXY**



18+ PENTRU CEI PESTE 18 ANI
www.desprealcool.ro



Authorised Reseller

Authorised Service Provider

E.ON România vă prezintă secțiunea "Oameni și zei/Gods and men" la TIFF 2012.

